

Het is het jaar 2000. Lions Club Doetinchem bestaat 40 jaar. Onze dames, die zich de Papillons noemen, als zachtaardige variant van de brullende Leeuwen, verrassen ons Lions met een boekje genaamd A Sentimental Journey, waarin van elk lid een jeugdfoto met tekst. Zo ook van Aart. En Reinie, zijn vrouw, schrijft: "Aart, als oudste was hij vaak getuige bij een huwelijk. Het haar goed beplakt met Wellaform."

Zijn haar zit nog steeds strak. Even strak als Aarts opvattingen. Recht in de leer. Onkreukbaar. Hij komt er onvervaard voor uit. Niet altijd even gemakkelijk voor de ander. Maar je weet wat je aan Aart hebt. En hij doet wat hij zegt.

Hij was in zijn werkzame leven directeur van Van Silfhout Automaterialen B.V. Een bloeiend familiebedrijf. Groothandel in automaterialen, gereedschappen en werkplaatsinrichtingen. Mede door Aart tot succes gemaakt met tegenwoordig vestigingen, naast Doetinchem, in Meppel, Winterswijk, Spankeren en Apeldoorn.

Aart is ruim 40 jaar lid geweest van onze Lions Club Doetinchem. Vanaf 1979. In het Fiscal Year 1985-86 is hij President geweest. Van die ongetwijfeld roemruchte periode heb ik geen herinneringen. Ik was nog geen lid. Maar Aart heeft zeker ook later indruk gemaakt. Hij was o.a. de onverschrokken en niet versagende kartrekker van de commissie zorg. Aart coördineerde en regelde dat een aantal Lions onder zijn leiding hand- en spandiensten verrichtten op Den Ooiman. Wij bakten er wafels. Wandelden met de (meestal) dementerende bewoners naar de bingo of zongen samen Hollandse schlagers. Maar ook hier sloeg de zorg-bureaucratie toe. Zelfs voor dit in principe eenvoudige werk waren cursussen en getuigschriften nodig om aan de eisen te voldoen. Een brug te ver. Aart kon de leiding van Den Ooiman niet overreden om van dit toch wel onzinnige plan af te zien en tot zijn grote verdriet trok hij de stekker eruit.

Naast zijn liefde voor het tuinieren en orgelspelen was en is Aart een verwoed en niet onverdienstelijk golfer. Hij was ook een van de initiatiefnemers van het Lions Golf kampioenschap, elk jaar in augustus. Een traditie die nog steeds bestaat. Al kon Aart zelf om gezondheidsredenen de laatste keren niet meer meedoen.

En dat golfen kwam terug in de Lijst van Aart. Fraai op volgorde hield Aart de gegevens bij van alle leden. Bij elk nieuw lid kwam er weer een nieuwe lijst van Aart. En, overigens niet tot ieders genoegen, hield hij in die lijst ook bij wie van de Lions het golfspel beoefende. Maar ondanks kritiek, eigenlijk maar van één iemand, ging Aart onverdroten door op de door hem ingeslagen en gewenste weg.

Die lijsten kwamen in Excel. Ook een hobby van Aart. Hij is er zeer bedreven in geraakt. Hij stuurt zelfs zijn Kerstwensen in Excel formaat.

Dan ruim 3 jaar geleden krijgt Aart problemen met zijn gezondheid. Hij krijgt een hersentrombose, met als gevolg met name gezichtsveldstoornissen, maar ook een stuk onzekerheid. Het lukt hem met zijn aangeboren discipline hier weer boven op te komen, maar dit CVA heeft hem doen inzien dat hij een aantal dingen toch rustiger aan moet doen. Zo ook de Lions. Het bijwonen van bijeenkomsten geeft hem teveel problemen en hij besluit om afscheid te nemen.

Eén jaar later dan gepland staan wij nu hier. Om afscheid te nemen van een echte Lion. Met een goede gedragen stem. Als er gezongen moest worden ging Aart altijd voorop. Hij was een van de weinigen die een beetje wijs kon houden. Ook dat zullen we missen.

En Aart, als dank een bijzonder kistje met inhoud. Om samen met Reinie van te genieten. De taphap komt voor rekening van de club. Aart wil het zelf niet zeggen, maar hij revancheert zich door alle aanwezige Lions een drankje aan te bieden.

hd160621